

Snippet van [Tom Koornwinder](#), 27 juli 2026: no. 18, Fieldsmedailles.

Afgelopen donderdag 23 juli begon in Philadelphia het [International Congress of Mathematicians](#) (ICM), dat eens in de vier jaar ergens op de wereld wordt gehouden. Zoals altijd worden dan op de eerste dag de vier winnaars van de [Fieldsmedailles](#) bekend gemaakt. Deze medailles, die dus eens in de vier jaar worden uitgereikt, huldigen naar een idee van de Canadese wiskundige John Fields sinds 1936 de allerbeste wiskundigen onder de veertig jaar. Door deze leeftijdsgrens kan de Fieldsmedaille niet vergeleken worden met de Nobelprijs (er is geen Nobelprijs voor wiskunde). De sinds 2003 jaarlijks in Noorwegen uitgereikte [Abelprijs](#) is wel een goed analogon van de Nobelprijs.

Het eerste ICM werd in 1897 in Zürich gehouden. Zelf heb ik er twee bezocht: in 1978 in Helsinki en [in 1998 in Berlijn](#). In 1954 werd het [ICM in Amsterdam gehouden](#). De openingszitting was in het Concertgebouw. Koningin Juliana ontving kopstukken van het congres op paleis Soestdijk ([zie foto](#)).

Van de [vier Fieldsmedaillewinnaars van dit jaar](#) werken er drie in de VS en een in Canada. De geografische spreiding van de laureaten was bij vorige gelegenheden vaak beter. Echter, twee van de drie winnaars uit de VS (Yu Deng en Hong Wang) komen uit China en de Canadese winnaar Jacob Tsimerman is in Rusland geboren. Alleen winnaar John Pardon in Stony Brook is een “echte” Amerikaan. Ironisch genoeg heeft deze laatste ook Chinees geleerd en onderwijst hij zijn kinderen daar weer in ([zie filmpje](#)). Alles bij elkaar wel een signaal aan Trump c.s. dat met beperking van buitenlandse studentinstroom naar de VS de kip met de gouden eieren wordt geslacht. Hong Wang is pas de derde vrouwelijke winnaar van deze medaille.

[Plus uit Cambridge, UK](#) heeft voortreffelijk werk gedaan door over het werk van elke winnaar [een relatief begrijpelijk stuk te schrijven](#) met daarbij een filmpje waarin de laureaat zich voorstelt. Het werk van de prijswinnaars is gespreid over drie hoofdgebieden van de wiskunde: algebra (Tsimerman), meetkunde (Pardon) en analyse (Yu Deng en Hong Wang), maar daarbinnen weer specialisaties aan de ene kant en verbindingen met andere deelgebieden aan de andere kant. Voor de leek is waarschijnlijk het [srkje over Hong Wang](#) het begrijpelijkst wanneer daar het *Kakeyaprobleem* beschreven wordt: Hoe klein kan een twee-dimensionale figuur zijn, wil een naald daarbinnen volledig kunnen ronddraaien? Antwoord: de oppervlakte kan willekeurig klein zijn.

Het leukste filmpje vond ik [dat van Tsimerman](#) (over wie ook [een mooi stuk in de NRC](#) stond). Hij heeft o.a. het vermoeden van André en Oort bewezen. Deze laatste, [Frans Oort](#), is een Utrechts wiskundige: een kleine compensatie voor het feit dat nog nooit een Nederlander de Fieldsmedaille heeft gewonnen. Tsimerman zegt dat hij zich nu helemaal op wiskunde en AI gaat storten. Misschien modieus, maar ook hoognodig.

Twee van de winnaars vertellen dat zij op de [Internationale Wiskunde Olympiade](#) (IMO) hun land vertegenwoordigd hebben en daar een gouden medaille hebben gewonnen. Deze IMO werd in 2011 in Nederland gehouden en ik was er penningmeester. Een neef van me (zoon van een zus) heeft ooit in het Nederlandse team aan een IMO meegedaan.

De [IMO 2026 in Shanghai](#) is net afgelopen. China werd eerste, de VS tweede. Van de zes in het VS-team hebben er vier Chinese namen en een Russische naam. Nederland scoorde matig: plaats 63 bij 117 deelnemende landen en twee bronzen medailles.

De carrièrelijn IMO gold medal op ca. 17-jarige leeftijd, Fields Medal op ca. 35-jarige leeftijd en Abel Prize rond het zeventigste jaar zal in de toekomst waarschijnlijk vaker gaan voorkomen.